

CURTEA DE APEL CENTRU

Republica Moldova, mun. Chișinău, str. Teilor 4
e-mail: cac@justice.md, Tel.: /373 22/ 635 417
www.instante.justice.md

4-35/9-1957 09.10.25

Curtea Constituțională a Republicii Moldova mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu, nr. 28

Curtea de Apel Centru, Vă expediază solicitarea ridicării excepției de neconstituționalitate înaintată de către asociatul SRL Kass Expo International Corp – Țugulea Elena, în cauza în ordine de recurs, declarat de Chercheja Mihaela împotriva încheierii Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani din 20 decembrie 2023.

Se sesizează Curtea Constituțională a Republicii Moldova în vederea controlului constituționalității a prevederilor art. 241 alin. (3) și art.236 alin.(2) lit.b) Codul administrativ, de asemenea și art.214 alin.(2) și art.172 alin.(2) lit.a), b).

Anexe:

Cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate din 06 octombrie 2025 cu nr.8103 -14 file;

Cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate din 06 octombrie 2025 cu nr.8104 – 15 file;

Copia încheierii Curții de Apel Centru nr. 3r-95/25 din 06 octombrie 2025.

Judecătorul
Curții de Apel Centru

Victoria Sîrbu

15:55
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
A REPUBLICII MOLDOVA
Intrare Nr. 2179
" 10 " 10 2025

SESIZARE

privind excepția de neconstituționalitate

A prevederilor art. 241 alin. (3) și art. 236 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ

A. Autorul excepției de neconstituționalitate

A.1. Persoană fizică

1. Nume: Țugulea

2. Prenume: Elena

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecătii instanței de drept comun

La data de 8 decembrie 2023, Țugulea Elena, Țugulea Dorel și Mindov (Țugulea) Doriană, au depus acțiune în contencios administrativ împotriva IP „Agenția Servicii Publice”, în temeiul căreia solicită:

- 1) Anularea deciziei IP „Agenția Servicii Publice” din 30 noiembrie 2023, „privind înregistrarea modificărilor datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice” referitor la organul executiv și beneficiarii efectivi ai SRL „Kass Expo International Corp”, înscrisă în Registrul de stat al persoanelor juridice cu nr. 1003600086291 din 18 martie 1997;
- 2) Suspendarea deciziei IP „Agenția Servicii Publice” din 30 noiembrie 2023 „privind înregistrarea modificărilor datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice”, cu întoarcerea executării acesteia.

La 12 decembrie 2023, Țugulea Elena, Țugulea Dorel și Mindov (Țugulea) Doriană, au depus cerere privind completarea acțiunii, *inter alia*, solicitând:

- 1) Suspendarea deciziei IP „Agenția Servicii Publice” din 30 noiembrie 2023 „privind înregistrarea modificărilor datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice”;
- 2) Întoarcerea executării deciziei IP „Agenția Servicii Publice” din 30 noiembrie 2023 „privind înregistrarea modificărilor datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice”, cu repunerea situației la datele existente înscrise în Registrul de stat al persoanelor juridice până la 30 noiembrie 2023.

În temeiul încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 20 decembrie 2023, s-a admis cererea reclamantilor Țugulea Elena, Țugulea Dorel și Mindov (Țugulea) Doriană, cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil. În temeiul încheierii enunțate s-a dispus:

- Suspendarea executării deciziei IP „Agenția Servicii Publice”, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept din 30 noiembrie 2023, dosar nr. 1003600086291, privind înregistrarea modificărilor datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice, până la pronunțarea unei hotărâri definitive asupra fondului cauzei.
- S-a dispus întoarcerea executării, prin radierea modificărilor înregistrate în baza deciziei IP „Agenției Servicii Publice” din 30 noiembrie 2023, dosar nr. 1003600086291, cu repunerea situației la datele existente înscrise în Registrul de stat al persoanelor juridice până la data de 30 noiembrie 2023.

Nefiind de-acord cu încheierea sus-menționată, la 5 ianuarie 2024, recurenta IP „Agenția Servicii Publice”, a declarat recurs, solicitând anularea încheierii din 20 decembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și respingerea cererii reclamantilor Țugulea Elena, Țugulea Dorel și Mindov (Țugulea) Doriană cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil.

Exprimându-și dezacordul cu soluția primei instanțe, la 15 ianuarie 2024, Berlinschi Ruslan, reprezentat de avocatul Tatarciuc Ghenadie, a declarat recurs, prin care a solicitat:

- 1) Casarea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 20 decembrie 2023, cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie respinsă cererea reclamantilor Țugulea Elena, Țugulea Dorel și Mindov (Țugulea) Doriană, cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil;
- 2) Rectificarea registrului de stat al persoanelor juridice prin înscrierea în Registrul de stat al persoanelor juridice a datelor înscrise la 30 noiembrie 2023, efectuată în baza deciziei Agenției Servicii Publice din 30 noiembrie 2023, dosar nr. 1003600086291, cu introducerea datelor lui Chercheja Mihaela ca administrator al SRL „Kass Expo International Corp”.

Conform deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 3r-37/24 din 16.5.2024, s-a dispus:

- 1) Se respinge cererea depusă de ȚUGULEA Elena și MINDOV (ȚUGULEA) Doriană, privind solicitarea Plenului Curții Supreme de Justiție să emită un aviz consultativ cu privire la modul de punere în aplicare a legii;
- 2) Se declară inadmisibil recursul înaintat de BERLINCHI Ruslan, pe motiv că a fost depus de o persoană care nu este în drept să declare recurs;
- 3) Se respinge recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”;
- 4) Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 20.12.2023.

La data de 6 februarie 2025, repetat, recurentul Berlinschi Ruslan, reprezentat de avocatul Tatarciuc Ghenadie, a formulat cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 20 decembrie 2023.

Conform cererii de recurs formulate, Berlinschi Ruslan, solicită admiterea recursului și casarea încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani dosar nr. 3-3608/2023 din 20 decembrie 2023.

La data de 6 februarie 2025, recurentul Chercheja Mihaela, a formulat cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani nr. 3-3608/2023 din 20 decembrie 2023.

Conform cererii de recurs formulate, Chercheja Mihaela, solicită admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani dosar nr. 3-3608/2023 din 20 decembrie 2023 și emiterea deciziei de respingere a cererii de asigurare a acțiunii depuse de reclamantii Țugulea Elena, Țugulea Dorel și Mindov (Țugulea) Doriană, cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil.

Astfel, normele al căror control de constituționalitate se solicită în temeiul prezentei sesizări, art. 172 alin. (2) și art. 214 alin. (2) din Codul administrativ, sunt aplicabile în cadrul procesului de examinare a cererilor de recurs formulate de Berlinschi Ruslan și Chercheja Mihaela.

C. Obiectul sesizării

Prin prezenta solicit verificarea corespunderii constituționalității textului de lege „pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva” din art. 241 alin. (3) din Codul administrativ coroborat cu textul de lege „apelul se declară inadmisibil în special când: apelul este depus în mod repetat” din art. 236 alin. (2)

lit. b) din Codul administrativ, dat fiind faptul că aceste texte de lege sunt contrare prevederilor art. 20, 23 și 54 din Constituția Republicii Moldova, în partea în care normele contestate prejudiciază drepturile și interesele participanților la procesul de examinare în procedura contenciosului administrativ a cererii de recurs împotriva încheierii judecătorești.

Normele supuse criticilor de neconstituționalitate urmează a fi analizate în contextul în care dreptul la recurs împotriva actului judecătoresc atacat, în speță încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 20.12.2023, a fost deja exercitat de unul din participanții la proces, iar instanța de apel, în calitate de instanță de recurs, a examinat legalitatea încheierii instanței de fond prin care s-a aplicat măsura de asigurare sub forma suspendării executării actului administrativ individual defavorabil contestat.

Or scopul legislației administrative este reglementarea procedurii de îndeplinire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Potrivit speței, Berlinschi Ruslan a formulat o cerere de recurs în mod repetat, după ce primul său recurs fusese restituit pentru lipsă de calitate procesuală și după ce un alt participant – IP „Agenția Servicii Publice” – formulase și epuizase propria cale de recurs împotriva aceleiași încheieri. Normele atacate nu precizează clar dacă recursul repetat al unei alte persoane trebuie restituit sau respins în temeiul art. 236 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ. Această incertitudine legislativă afectează securitatea raporturilor juridice și dreptul de acces la justiție.

Normele ale căror control de constituționalitate se solicită, sunt formulate vag, nu dau criterii clare de stabilire a condițiilor de care urmează să se ghideze participantul la proces în cazul înaintării unei cereri de recurs repetate dar de către alt participant la proces, cât și instanța de judecată, nu are criterii clare de a stabili dacă un asemenea recurs urmează a fi restituit pe motiv că se supune repetat recursului același act judecătoresc.

Astfel, în cazul normelor contestate, normele aplicabile instituției de examinare a cererilor de recurs formulate împotriva încheierilor judecătorești, acordă instanțelor de judecată o marjă de apreciere mare, care în consecință duc la adoptarea unor decizii arbitrare în raport cu solicitările participanților la proces în final fiind lezate drepturile constituționale.

Prin urmare, sunt afectate drepturile fundamentale garantate de art. 20 (accesul la justiție), art. 23 (dreptul de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle) și art. 54 (condițiile de restrângere a exercițiului drepturilor) din Constituția Republicii Moldova.

Aceste dispoziții legale creează incertitudine juridică și permit aplicarea arbitrară a măsurilor procesuale, generând o ingerință care afectează drepturile fundamentale menționate.

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție

Prevederile relevante ale Constituției:

Articolul 20. Accesul liber la justiție

- (1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.
- (2) Nicio lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 23. Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

- (1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.
- (2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 54. Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

- (1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.
- (2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.
- (3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.
- (4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Prevederile relevante ale Codului administrativ

Articolul 236. Examinarea admisibilității apelului

- (2) Apelul se declară inadmisibil în special când: b) apelul este depus în mod repetat;

Articolul 241. Încheierile judecătorești supuse recursului

- (3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

E. Argumentarea pretensei încălcări a unui sau a mai multor drepturi garantate de Constituție

Potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016, Curtea verifică întrunirea condițiilor de admisibilitate atât din lectura încheierii instanței de judecată care a trimis sesizarea, cât și din excepția propriu-zisă, după cum urmează:

- 1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;
- 2) excepția este ridicată de una din părți sau de reprezentantul acesteia, sau este ridicată de instanța de judecată din oficiu;
- 3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
- 4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Codul administrativ, ține de competența Curții Constituționale.

Excepția poate fi ridicată de către una din părți, de reprezentantul acesteia sau de instanța de judecată din oficiu. Potrivit pct. 1 din dispozitivul Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016, în sensul articolului 135 alineatul (1) literele a) și g) coroborat cu articolele 20, 115, 116 și 134 din Constituție, excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de oricare dintre părți sau de reprezentantul acesteia, precum și de instanța de judecată din oficiu. Prin urmare, prezenta sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de o parte la proces. Astfel, sesizarea este formulată de subiectul căruia i s-a acordat acest drept.

Textele de lege contestate urmează a fi aplicate direct la soluționarea cauzei, or cererea de recurs împotriva încheierii judecătorești este formulată repetat împotriva aceluiași act judecătorec de către Berlinschi Ruslan și Chercheja Mihaela, iar prevederile art. 241 alin. (3) și art. 236 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ, urmează a fi aplicate direct la soluționarea cererilor de recurs.

Identitatea de obiect este aplicabilă situațiilor în care obiectul sesizării este identic cu obiectul sesizărilor anterior depuse la Curte și nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Această condiție presupune existența unei hotărâri anterioare având la bază același motiv, pentru care ar fi valabile aceleași argumente. De exemplu, în Decizia nr. 40 din 8 mai 2018, Curtea a constatat că aceleași prevederi legale au mai fost supuse controlului de constituționalitate în Hotărârea nr. 9 din 9 martie 2017. De principiu, această situație nu poate să constituie un impediment pentru a se solicita controlul de constituționalitate din perspectiva altor critici de neconstituționalitate. Curtea a observat că în sesizare se invocă și alte argumente, prin urmare, aceasta conține elemente noi.

Așadar, faptul că (i) există o hotărâre prin care o prevedere a fost constatată ca fiind constituțională sau (ii) există o decizie de inadmisibilitate nu constituie un impediment pentru a ridica o altă excepție de neconstituționalitate din perspectiva altor critici de neconstituționalitate.

În jurisprudența sa, Curtea a statuat că, la ridicarea excepției de neconstituționalitate, instanței de judecată îi revine obligația de a verifica dacă prevederile contestate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, fiind necesar a fi evitate sesizările repetate, prin care prevederile criticate să mai facă obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare în alte excepții de neconstituționalitate.

Scopul legislației administrative constă în controlul judecătorec asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Instituția recursului împotriva încheierii judecătorești are drept scop, protejarea drepturilor și intereselor părților, de la abuzurile autorităților publice în procesul de exercitare a atribuțiilor de autoritate publică și inclusiv de abuzurile instanțelor de judecată, însă acest drept este limitat și urmează a fi limitat în condițiile legii administrative.

Reclamanții au obținut suspendarea executării unui act administrativ individual prin încheierea Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani din 20 decembrie 2023. IP „Agenția Servicii Publice” a atacat această încheiere cu recurs, care a fost respins definitiv de Curtea de Apel Chișinău la 16 mai 2024.

Prevederile art. 241 alin. (3) coroborat cu 236 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ, aplică în cadrul procedurii de examinare a recursului împotriva încheierilor instanței aceleași condiții ca și în cazul examinării cererii de apel.

Astfel, instanța de recurs împuternicită cu examinarea cererii de recurs formulate împotriva încheierilor judecătorești, este obligată să constate din oficiu dacă recursul este depus în mod repetat.

Norma contestată nu reglementează expres care sunt situațiile în care recursul împotriva unei încheieri judecătorești este exercitat repetat, de-asemenea, norma contestată nu stabilește dacă exercitarea repetată a dreptului la recurs împotriva încheierii judecătorești se referă la calitatea participanților la proces sau doar la actul judecătoresc fără a face distincție între calitatea procesuală, omisiune de acordă o marjă de apreciere prea mare instanței de judecată, care poate aplica în mod arbitrar lacuna depistată.

Legea nu precizează dacă „repetarea” vizează o recurgere de către aceeași persoană sau dacă interzice orice recurs ulterior împotriva aceluiași act, indiferent de identitatea recurentului. Această omisiune produce incertitudine juridică pentru părțile introduse ulterior în proces.

În jurisprudența sa, Curtea a reținut că **omisiunea legislativă poate constitui obiect de examinare al Curții Constituționale dacă prin aceasta este afectat un drept fundamental** (HCC nr. 17 din 19 mai 2016, § 71; DCC nr. 28 din 12 martie 2020, § 24; DCC nr. 123 din 22 octombrie 2020, §26; DCC nr. 162 din 29 decembrie 2020, § 23).

Potrivit jurisprudenței Curții Europene, în virtutea principiului certitudinii juridice, statul trebuie să respecte și să aplice într-o manieră previzibilă și coerentă legile pe care le-a adoptat, iar dispozițiile legale trebuie să fie accesibile publicului destinat și redactate cu suficientă claritate (*Broniowski v. Polonia*, 22 iunie 2004, § 184).

Exigențele preeminenței dreptului presupun, *inter alia*, asigurarea legalității și a certitudinii juridice (Raportul privind preeminența dreptului, adoptat de Comisia de la Venetia la cea de-a 86 sesiune plenară, 2011, § 41). În acest sens, articolul 23 alin. (2) din Constituție implică adoptarea de către legislator a unor legi accesibile, previzibile și care oferă garanții împotriva abuzurilor.

Condiția previzibilității este îndeplinită atunci când îi permite persoanei - în caz de necesitate, cu o asistență juridică adecvată - să prevadă, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele pe care le poate avea o anumită conduită (*Gestur Jónsson și Ragnar Halldór Hall v. Islanda*, 30 octombrie 2018, § 88; *Berardi și Mularoni v. San Marino*, 10 ianuarie 2019, § 40).

De asemenea, legea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modurile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit (*Sissanis v. România*, 25 ianuarie 2007, § 66). **O putere discreționară care nu este delimitată, chiar dacă face obiectul controlului judiciar**

din punct de vedere formal, nu trece de testul previzibilității (HCC nr. 28 din 23 noiembrie 2015, § 61). La elaborarea unui act normativ, legislatorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca acesta să corespundă exigențelor calității, *i.e.* accesibilitatea și previzibilitatea (HCC nr.6 din 19 martie 2019, § 39).

Art. 20 din Constituția Republicii Moldova, prevede că orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Articolul 20 din Constituția Republicii Moldova garantează accesul liber la justiție ca o condiție fundamentală pentru protecția drepturilor și libertăților fundamentale. Totodată, Convenția Europeană a Drepturilor Omului (art. 6 și art. 13) susține acest drept, subliniind că accesul la justiție trebuie să fie „efectiv” și nu doar teoretic.

Standardele Comisiei de la Veneția cer ca legile să fie formulate cu suficientă claritate și să permită persoanelor să prevadă consecințele juridice ale acțiunilor lor. Dispozițiile contestate nu satisfac această exigență: participanții procesuali nu pot anticipa dacă vor putea exercita recursul sau dacă acesta va fi calificat drept „repetat” și respins.

Imposibilitatea părților de a înțelege și utiliza eficient normele legale contravine art. 20 din Constituție și principiului accesului efectiv la justiție. Lipsa clarității în normele contestate poate descuraja justițiabilii să inițieze proceduri, creând o barieră în exercitarea drepturilor.

În consecință, deși ingerința este formal „prevăzută de lege”, calitatea legii este precară. Lipsa clarității face ca norma să nu fie accesibilă și previzibilă în sensul art. 23 din Constituție și al standardelor internaționale, astfel încât subiecții de drept nu își pot regla conduita.

Redacția actuală a normelor contestate, încalcă dreptul justițiabilului de acces la justiție, or dreptul de acces la justiție nu se rezumă doar la dreptul de a înainta cereri, dar, presupune și examinarea acestor cereri conform principiilor unanim recunoscute la nivel național și internațional.

Restricțiile procedurale pot servi scopuri legitime precum asigurarea securității raporturilor juridice, prevenirea abuzului de drept și eficiența sistemului judiciar.

Prin urmare, scopul normelor care sancționează depunerea repetată a recursului poate fi considerat legitim: evitarea paralelizării căilor de atac împotriva aceleiași încheieri, protejarea principiului securității juridice și prevenirea tergiversării proceselor.

Conform art. 20, dreptul de acces la justiție include și dreptul la un proces echitabil, care presupune ca părțile să beneficieze de reguli procedurale clare și transparente.

Normele contestate:

- Permite instanței să ia decizii fără a fi ghidată de criterii obiective și uniforme.
- Lasă reclamantul și pârâtul fără repere procedurale clare, ceea ce le limitează capacitatea de a formula apărări sau cereri în mod eficient.
- Creează un cadru procedural în care soluțiile adoptate asupra aceluiași act judecătoresc pot varia semnificativ în cazul inițierii unei noi proceduri de recurs, ceea ce subminează principiul egalității în fața legii.

Articolul 20 din Constituție, garantează dreptul persoanei la un remediu eficient, dar nu consacră o posibilitate nelimitată de a ataca aceeași încheiere în mod repetat. Odată ce recursul a fost examinat, părțile și terții au beneficiat indirect de controlul instanței superioare asupra legalității încheierii.

Excluderea recursurilor ulterioare urmărește un scop legitim – protejarea finalității și previzibilității actelor judecătorești – și nu afectează esența dreptului, or în cadrul procedurii de contencios administrativ, instanța are competența de a examina din oficiu legalitatea actelor contestate de către părți, prin urmare, la examinarea cererii privind suspendarea acțiunii, din oficiu instanța purcede la examinarea *prima facie* a caracterului întemeiat al cererii, fapt executat deja în speță.

Articolul 23 din Constituție prevede, statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 23 alin. (2) din Constituție, impune statului obligația de a publica și face accesibile toate legile și actele normative, astfel încât cetățenii să își poată cunoaște drepturile și îndatoririle.

Lipsa clarității și previzibilității normelor contestate face imposibilă cunoașterea de către justițiabili a condițiilor în care instanțele pot examina o nouă cerere de recurs formulată împotriva aceluiași act procedural.

Existența unor termeni vagi, precum „depus în mod repetat”, contravine cerinței de claritate legislativă impusă de art. 23 din Constituție. Justițiabilii nu pot anticipa modul în care vor fi aplicate aceste norme și nu pot formula apărări coerente.

În mod practic, lezarea acestui drept rezultă în imposibilitatea justițiabililor de a cunoaște standardele aplicabile și generează incertitudine juridică și prejudiciază încrederea publicului în sistemul judiciar.

Astfel, sunt afectate negativ drepturile participanților la proces. Lipsa unor criterii clare permite adoptarea de decizii subiective și arbitrare, afectând dreptul la un proces echitabil.

Reglementarea normele contestate, în redacția actuală, nu permite participanților la proces, să cunoască dacă sunt întrunite condițiile stabilite de lege, necesare pentru înaintarea repetată a unei cereri de recurs împotriva unui act procesual care deja a fost examinat în recurs.

Criticile privind lipsa de claritate sunt infirme în contextul actual. Codul administrativ, distinge clar că recursurile depuse ulterior examinărilor precedente sunt considerate repetate și pot fi declarate inadmisibile pentru a menține securitatea raporturilor juridice. Textul legii, deși concis, este interpretat consecvent de instanțe; părțile rezonabile pot anticipa că nu pot reintroduce recursuri identice după ce legalitatea actului a fost verificată.

Conform art. 23 din Constituție, statul trebuie să asigure ca toate legile să fie clare, previzibile și aplicabile uniform. Normele contestate nu îndeplinesc aceste cerințe, deoarece:

- Nu prezintă criterii clare de aplicare pentru termeni esențiali.

- Creează riscul unui tratament inegal al justițiabililor în situații similare, contrar principiilor statului de drept.

În final, având de suferit dreptul participanților la proces de a-și cunoaște drepturile și consecințele care survin în cazul exercitării acestor drepturi.

Articolul 54 din Constituție stabilește că restrângerea exercițiului drepturilor și libertăților este permisă doar în condiții de legalitate, necesitate și proporționalitate.

Absența unui cadru legal precis pentru aplicarea normelor contestate conduce la riscul de aplicare disproporționată sau arbitrară, ceea ce contravine principiului proporționalității. Limitările drepturilor trebuie să fie clar reglementate, iar instanțele trebuie să dispună de criterii obiective pentru evaluarea lor.

Posibilitatea ingerinței arbitrare. Lipsa unor limite legislative precise pentru evaluarea „depus în mod repetat” afectează esența dreptului de acces la justiție și nu îndeplinește cerința de proporționalitate prevăzută de art. 54.

Conform principiului proporționalității recunoscut în doctrina și jurisprudența europeană, orice restrângere a drepturilor trebuie să fie justificată, proporțională cu scopul urmărit și aplicată nediscriminatoriu.

Restricția de a depune un recurs repetat întrunește criteriile art. 54 din Constituție: este prevăzută de lege (art. 236 alin. (2) lit. b) și interpretată în sensul protejării securității juridice), urmărește un scop legitim (finalitatea procedurii și evitarea abuzului) și este proporțională. Curtea Supremă a subliniat că limitarea numărului de recursuri este necesară pentru a respecta principiul stabilității dreptului și a împiedica examinarea repetată a aceleiași chestiuni. Părțile nu sunt private de acces la instanță, ci de o a doua cale identică după ce prima a fost epuizată în cadrul procedurii în contencios administrativ, indiferente de calitatea procesuală a părților.

Normele din Codul administrativ contestate în fața Curții Constituționale încalcă art. 20, 23 și 54 din Constituția Republicii Moldova prin faptul că:

1. Creează incertitudine juridică și lipsesc părțile de garanții procedurale fundamentale.
2. Permit aplicarea arbitrară a unor măsuri care restrâng exercițiul drepturilor procesuale.
3. Contravin principiilor de claritate, previzibilitate și proporționalitate impuse atât de Constituția Republicii Moldova, cât și de standardele europene.

Este imperativ ca aceste norme să fie clarificate legislativ, pentru a proteja accesul efectiv la justiție, securitatea juridică și drepturile fundamentale ale cetățenilor. Curtea Constituțională ar trebui să admită sesizarea, având în vedere implicațiile grave asupra statului de drept și protecției drepturilor omului.

Astfel, statul recunoaște dreptul reclamantului, în cadrul cauzelor administrative, de protecție provizorie în cazul adoptării abuzive a unor decizii sau emiterea unor acte administrative individuale defavorabile, care lezează drepturile și interesele persoanei afectate de emiterea actelor administrative.

Însă reglementarea normelor contestate, în redacția actuală, restrânge dreptul reclamantului de a beneficia de protecția provizorie a statului, prin intermediul instanțelor

de judecată, împotriva actelor administrative individuale defavorabile adoptate de către autoritățile statului or, deși dreptul reclamantului este recunoscut la nivel de principiu, practic, reclamantul se află în imposibilitate să beneficieze efectiv de această protecție efectivă a statului din cauza reglementării incerte a normei, în situația în care legalitatea actului contestat a fost deja examinată de instanța de judecată.

Astfel, reclamantul este neîntemeiat restrâns în dreptul său de a beneficia de protecție, împotriva actelor administrative individuale defavorabile, care lezează drepturile și interesele reclamantului, prin reglementarea vagă a normelor ce reglementează instituția recursului împotriva încheierilor judecătorești.

Ingerința este formal reglementată prin Codul administrativ, însă reglementarea este vagă și insuficient de clară, încălcând astfel cerința de previzibilitate și claritate impusă de art. 23 alin. (2) din Constituție și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Normele nu stabilesc criterii precise pentru a determina în care condiții recursul se considere exercitat în mod repetat.

Astfel, deși ingerința este prevăzută de lege, reglementarea nu respectă standardele de claritate și accesibilitate, condiții esențiale pentru respectarea statului de drept.

Normele contestate ar putea avea o legătură rațională cu scopul legitim de a proteja drepturile părților și de a asigura echilibrul în litigiile administrative. Însă, lipsa de claritate a acestora face ca aplicarea lor să fie imprevizibilă și arbitrară. Iar același act judecătorec să fie supus de mai multe ori controlului de legalitate de către instanța de recurs.

Considerăm că la moment normele contestate sunt neconstituționale iar aceste dispoziții urmează a fi explicate de către Curte, asigurând astfel protecția drepturilor fundamentale și previzibilitatea actului de justiție.

F. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)

Nu sunt

G. Declarația și semnătura autorului sesizării

Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte

Locul: Chișinău

Data 06.10.2025

Țugulea Elena

Asociat SRL „Kass Expo International Corp”

SESIZARE

privind excepția de neconstituționalitate

A prevederilor art. 214 alin. (2) și art. 172 alin. (2) lit. a), b), din Codul administrativ

A. Autorul excepției de neconstituționalitate

A.1. Persoană fizică

1. Nume: Țugulea

2. Prenume: Elena

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun

La data de 8 decembrie 2023, Țugulea Elena, Țugulea Dorel și Mindov (Țugulea) Doriană, au depus acțiune în contencios administrativ împotriva IP „Agenția Servicii Publice”, în temeiul căreia solicită:

- 1) Anularea deciziei IP „Agenția Servicii Publice” din 30 noiembrie 2023, „privind înregistrarea modificărilor datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice” referitor la organul executiv și beneficiarii efectivi ai SRL „Kass Expo International Corp”, înscrisă în Registrul de stat al persoanelor juridice cu nr. 1003600086291 din 18 martie 1997;
- 2) Suspendarea deciziei IP „Agenția Servicii Publice” din 30 noiembrie 2023 „privind înregistrarea modificărilor datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice”, cu întoarcerea executării acesteia.

La 12 decembrie 2023, Țugulea Elena, Țugulea Dorel și Mindov (Țugulea) Doriană, au depus cerere privind completarea acțiunii, *inter alia*, solicitând:

- 1) Suspendarea deciziei IP „Agenția Servicii Publice” din 30 noiembrie 2023 „privind înregistrarea modificărilor datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice”;
- 2) Întoarcerea executării deciziei IP „Agenția Servicii Publice” din 30 noiembrie 2023 „privind înregistrarea modificărilor datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice”, cu repunerea situației la datele existente înscrise în Registrul de stat al persoanelor juridice până la 30 noiembrie 2023.

În temeiul încheierii Judecătoriai Chișinău sediul Rîșcani din 20 decembrie 2023, s-a admis cererea reclamantilor Țugulea Elena, Țugulea Dorel și Mindov (Țugulea) Doriană, cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil. În temeiul încheierii enunțate s-a dispus:

- Suspendarea executării deciziei IP „Agenția Servicii Publice”, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept din 30 noiembrie 2023, dosar nr. 1003600086291, privind înregistrarea modificărilor datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice, până la pronunțarea unei hotărâri definitive asupra fondului cauzei.
- S-a dispus întoarcerea executării, prin radierea modificărilor înregistrate în baza deciziei IP „Agenției Servicii Publice” din 30 noiembrie 2023, dosar nr. 1003600086291, cu repunerea situației la datele existente înscrise în Registrul de stat al persoanelor juridice până la data de 30 noiembrie 2023.

Nefiind de-acord cu încheierea sus-menționată, la 5 ianuarie 2024, recurenta IP „Agenția Servicii Publice”, a declarat recurs, solicitând anularea încheierii din 20 decembrie 2023 a Judecătoriai Chișinău sediul Rîșcani și respingerea cererii reclamantilor Țugulea Elena, Țugulea Dorel și Mindov (Țugulea) Doriană cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil.

Exprimându-și dezacordul cu soluția primei instanțe, la 15 ianuarie 2024, Berlinschi Ruslan, reprezentat de avocatul Tatarciuc Ghenadie, a declarat recurs, prin care a solicitat:

- 1) Casarea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 20 decembrie 2023, cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie respinsă cererea reclamanților Țugulea Elena, Țugulea Dorel și Mindov (Țugulea) Doriană, cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil;
- 2) Rectificarea registrului de stat al persoanelor juridice prin înscrierea în Registrul de stat al persoanelor juridice a datelor înscrise la 30 noiembrie 2023, efectuată în baza deciziei Agenției Servicii Publice din 30 noiembrie 2023, dosar nr. 1003600086291, cu introducerea datelor lui Chercheja Mihaela ca administrator al SRL „Kass Expo International Corp”.

Conform deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 3r-37/24 din 16.5.2024, s-a dispus:

- 1) Se respinge cererea depusă de ȚUGULEA Elena și MINDOV (ȚUGULEA) Doriană, privind solicitarea Plenului Curții Supreme de Justiție să emită un aviz consultativ cu privire la modul de punere în aplicare a legii;
- 2) Se declară inadmisibil recursul înaintat de BERLINCHI Ruslan, pe motiv că a fost depus de o persoană care nu este în drept să declare recurs;
- 3) Se respinge recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”;
- 4) Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 20.12.2023.

La data de 6 februarie 2025, repetat, recurentul Berlinschi Ruslan, reprezentat de avocatul Tatarciuc Ghenadie, a formulat cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 20 decembrie 2023.

Conform cererii de recurs formulate, Berlinschi Ruslan, solicită admiterea recursului și casarea încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani dosar nr. 3-3608/2023 din 20 decembrie 2023.

La data de 6 februarie 2025, recurentul Chercheja Mihaela, a formulat cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani nr. 3-3608/2023 din 20 decembrie 2023.

Conform cererii de recurs formulate, Chercheja Mihaela, solicită admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani dosar nr. 3-3608/2023 din 20 decembrie 2023 și emiterea deciziei de respingere a cererii de asigurare a acțiunii depuse de reclamanții Țugulea Elena, Țugulea Dorel și Mindov (Țugulea) Doriană, cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil.

Astfel, normele al căror control de constituționalitate se solicită în temeiul prezentei sesizări, art. 172 alin. (2) și art. 214 alin. (2) din Codul administrativ, sunt aplicabile în cadrul procesului de examinare a cererilor de recurs formulate de Berlinschi Ruslan și Chercheja Mihaela.

C. Obiectul sesizării

Prin prezenta solicit verificarea corespunderii constituționalității textului de lege **„Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2)”** din art. 214 alin. (2) din Codul administrativ coroborat cu textul de lege **„motivele suspendării sunt: a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual**

defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.” din art. 172 alin. (2) lit. a), b) din Codul administrativ, dat fiind faptul că aceste texte de lege sunt contrare prevederilor art. 20, 23 și 54 din Constituția Republicii Moldova, în partea în care normele contestate prejudiciază drepturile și interesele participanților la procesul de examinare în procedura contenciosului administrativ a cererii privind suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil.

Or scopul legislației administrative este reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Normele ale căror control de constituționalitate se solicită, sunt formulate vag, nu dau criterii clare de stabilire a condițiilor de care urmează să se ghideze participantul la proces în cazul înaintării unei cereri de suspendare a executării cât și instanța de judecată, nu are criterii clare de a stabili dacă revendicările reclamantului întrunesc condițiile impuse de legiuitor în scopul admiterii sau respingerii cererii de suspendare.

Astfel, în cazul normelor contestate, normele aplicabile instituției suspendării executării actului administrativ individual defavorabil, acordă instanțelor de judecată o marjă de apreciere mare, care în consecință duc la adoptarea unor decizii arbitrare în raport cu solicitările participanților la proces în final fiind lezate drepturile constituționale.

Prin urmare, sunt afectate drepturile fundamentale garantate de art. 20 (accesul la justiție), art. 23 (dreptul de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle) și art. 54 (condițiile de restrângere a exercițiului drepturilor) din Constituția Republicii Moldova.

Aceste dispoziții legale creează incertitudine juridică și permit aplicarea arbitrară a măsurilor procesuale, generând o ingerință care afectează drepturile fundamentale menționate.

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție

Prevederile relevante ale Constituției:

Articolul 20. Accesul liber la justiție

- (1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.
- (2) Nicio lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

Articolul 23. Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

- (1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.
- (2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 54. Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

- (1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Prevederile relevante ale Codului administrativ

Articolul 214. Suspendarea executării actului administrativ individual contestat

(2) Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2).

Articolul 172. Suspendarea executării actului administrativ individual de către autoritatea publică

(2) Motivele suspendării sînt:

- a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;
- b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

E. Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție

Potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016, Curtea verifică întrunirea condițiilor de admisibilitate atât din lectura încheierii instanței de judecată care a trimis sesizarea, cât și din excepția propriu-zisă, după cum urmează:

- 1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;
- 2) excepția este ridicată de una din părți sau de reprezentantul acesteia, sau este ridicată de instanța de judecată din oficiu;
- 3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
- 4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Codul administrativ, ține de competența Curții Constituționale.

Excepția poate fi ridicată de către una din părți, de reprezentantul acesteia sau de instanța de judecată din oficiu. Potrivit pct. 1 din dispozitivul Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016, în sensul articolului 135 alineatul (1) literele a) și g) coroborat cu articolele 20, 115, 116 și 134 din Constituție, excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de oricare dintre părți sau de reprezentantul acesteia, precum și de instanța de judecată din oficiu. Prin urmare,

prezenta sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de o parte la proces. Astfel, sesizarea este formulată de subiectul căruia i s-a acordat acest drept.

Textele de lege contestate urmează a fi aplicate direct la soluționarea cauzei, or cererea privind suspendarea actului administrativ individual defavorabil este formulată de intimatul Țugulea Elena, iar, cererea de recurs formulată de către Berlinschi Ruslan și Chercheja Mihaela, sunt întemeiate pe prevederile art. 214 alin. (2) și art. 172 alin. (2) lit. a), b), din Codul administrativ.

Identitatea de obiect este aplicabilă situațiilor în care obiectul sesizării este identic cu obiectul sesizărilor anterior depuse la Curte și nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Această condiție presupune existența unei hotărâri anterioare având la bază același motiv, pentru care ar fi valabile aceleași argumente. De exemplu, în Decizia nr. 40 din 8 mai 2018, Curtea a constatat că aceleași prevederi legale au mai fost supuse controlului de constituționalitate în Hotărârea nr. 9 din 9 martie 2017. De principiu, această situație nu poate să constituie un impediment pentru a se solicita controlul de constituționalitate din perspectiva altor critici de neconstituționalitate. Curtea a observat că în sesizare se invocă și alte argumente, prin urmare, aceasta conține elemente noi.

Așadar, faptul că (i) există o hotărâre prin care o prevedere a fost constatată ca fiind constituțională sau (ii) există o decizie de inadmisibilitate nu constituie un impediment pentru a ridica o altă excepție de neconstituționalitate din perspectiva altor critici de neconstituționalitate.

În jurisprudența sa, Curtea a statuat că, la ridicarea excepției de neconstituționalitate, instanței de judecată îi revine obligația de a verifica dacă prevederile contestate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, fiind necesar a fi evitate sesizările repetate, prin care prevederile criticate să mai facă obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare în alte excepții de neconstituționalitate.

Scopul legislației administrative constă în controlul judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Instituția suspendării executării actului administrativ individual defavorabil, are drept scop, protejarea drepturilor și intereselor reclamantului, de la abuzurile autorităților publice în procesul de exercitare a atribuțiilor de autoritate publică.

Prevederile art. 214 alin. (2) din Codul administrativ, instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2) din Codul administrativ.

Conform art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, Motivele suspendării sunt:

a) existența unor „suspiciuni serioase și rezonabile” privind „legalitatea actului” administrativ individual defavorabil

Cu toate acestea, textul de lege contestat nu reglementează:

- Definițiile clare și limitele în interiorul cărora instanța de judecată urmează să aprecieze cererea de suspendare a actului administrativ individual defavorabil;

- Nu sunt stabilite limitele de care judecătorul urmează să se ghideze la determinarea suspiciunilor serioase și rezonabile;
- Care sunt suspiciunile și în care circumstanțe sunt întrunite condițiile de suspiciuni serioase și rezonabile;
- În care caz suntem în prezența suspiciunilor serioase și rezonabile; or norma contestată prevede întrunirea ambelor condiții în mod cumulativ pentru suspendarea actului administrativ individual defavorabil;

b) existența „pericolului iminent” de producere a unor „prejudicii ireparabile” prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Textul de lege contestat nu reglementează:

- Care sunt condițiile de stabilire a pericolului în cazul cererii de asigurare a acțiunii și în care cazuri pericolul se consideră pericol iminent, de care criteriile instanța trebuie să se ghideze la determinarea acestui pericol;
- Luând în calcul care circumstanțe, instanța de judecată, determină și califică producerea prejudiciilor drept ireparabile;
- În care condiții, instanța de judecată, constată întrunite existența pericolului iminent de a producere a unor prejudicii ireparabile și dispune suspendarea actului;
- Cum sunt evaluate și determinate prejudiciile ireparabile care survin în cazul în care măsura de asigurare nu este aplicată;

În jurisprudența sa, Curtea a reținut că **omisiunea legislativă poate constitui obiect de examinare al Curții Constituționale dacă prin aceasta este afectat un drept fundamental** (HCC nr. 17 din 19 mai 2016, § 71; DCC nr. 28 din 12 martie 2020, § 24; DCC nr. 123 din 22 octombrie 2020, §26; DCC nr. 162 din 29 decembrie 2020, § 23).

Potrivit jurisprudenței Curții Europene, în virtutea principiului certitudinii juridice, statul trebuie să respecte și să aplice într-o manieră previzibilă și coerentă legile pe care le-a adoptat, iar dispozițiile legale trebuie să fie accesibile publicului destinat și redactate cu suficientă claritate (*Broniowski v. Polonia*, 22 iunie 2004, § 184).

Exigențele preeminenței dreptului presupun, *inter alia*, asigurarea legalității și a certitudinii juridice (Raportul privind preeminența dreptului, adoptat de Comisia de la Veneția la cea de-a 86 sesiune plenară, 2011, § 41). În acest sens, articolul 23 alin. (2) din Constituție implică adoptarea de către legislator a unor legi accesibile, previzibile și care oferă garanții împotriva abuzurilor.

Condiția previzibilității este îndeplinită atunci când îi permite persoanei - în caz de necesitate, cu o asistență juridică adecvată - să prevadă, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele pe care le poate avea o anumită conduită (*Gestur Jónsson și Ragnar Halldór Hall v. Islanda*, 30 octombrie 2018, § 88; *Berardi și Mularoni v. San Marino*, 10 ianuarie 2019, § 40).

De asemenea, legea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modurile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit (*Sissanis v. România*, 25 ianuarie 2007, § 66). **O putere discreționară care nu este delimitată, chiar dacă face obiectul controlului judiciar**

din punct de vedere formal, nu trece de testul previzibilității (HCC nr. 28 din 23 noiembrie 2015, § 61). La elaborarea unui act normativ, legislatorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca acesta să corespundă exigențelor calității, *i.e.* accesibilitatea și previzibilitatea (HCC nr.6 din 19 martie 2019, § 39).

Art. 20 din Constituția Republicii Moldova, prevede că orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Articolul 20 din Constituția Republicii Moldova garantează accesul liber la justiție ca o condiție fundamentală pentru protecția drepturilor și libertăților fundamentale. Totodată, Convenția Europeană a Drepturilor Omului (art. 6 și art. 13) susține acest drept, subliniind că accesul la justiție trebuie să fie „efectiv” și nu doar teoretic.

Lipsa clarității în normele Codului Administrativ (art. 172 alin. (2) lit. a) și b)) limitează accesul efectiv la justiție. Termeni precum „suspiciuni serioase și rezonabile” nu sunt definiți în mod clar. Această imprecizie lasă instanțelor o marjă excesivă de apreciere, care poate conduce la decizii arbitrare și contradictorii.

Riscurile de arbitrar derivă din lipsa standardelor obiective pentru determinarea „suspiciunilor serioase și rezonabile” sau a „pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile”. Această omisiune afectează previzibilitatea deciziilor instanțelor, generând incertitudine pentru participanții la proces.

Imposibilitatea părților de a înțelege și utiliza eficient normele legale contravine art. 20 din Constituție și principiului accesului efectiv la justiție. Lipsa clarității în normele contestate poate descuraja justițiabilii să inițieze proceduri, creând o barieră în exercitarea drepturilor.

Normele contestate, nu reglementează clar mecanismul juridic de înaintare a unor cereri de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, de asemenea, nu sunt definiți termenii juridici care sunt operabili în cazul examinării unei asemenea cereri, omisiune care atribuie instanței de judecată o marjă de apreciere mare, în raport cu cererea înaintată.

Redacția actuală a normelor contestate, încalcă dreptul justițiabilului de acces la justiție, or dreptul de acces la justiție nu se rezumă doar la dreptul de a înainta cereri, dar, presupune și examinarea acestor cereri conform principiilor unanim recunoscute la nivel național și internațional.

Textele de lege contestate, nu prezintă clar justițiabilului criteriile de care trebuie să se ghideze în cazul înaintării unor asemenea cereri, iar, instanța de judecată, nu are definite termenii utilizați în normele contestate și când acești termeni devin operabili în cazul speței și urmează a fi aplicați, protejând astfel drepturile și interesele reclamantului de abuzurile autorităților statului.

Omisiunea legiuitorului, de a reglementa corespunzător normele contestate, lezează dreptul de acces la justiție, prin faptul, că justițiabilului urmează clar să poată determina când devine operabilă instituția suspendării actului administrativ individual defavorabil, în care condiții are dreptul subiectiv de a înainta o asemenea cerere, iar, instanța de judecată, urmează să fie limitată în procesul de examinare a unor asemenea cereri, prin termeni

legislativi concreți, care definesc situația de fapt și o prezintă prin prisma aplicabilității normelor de drept, în lipsa unor reglementări corespunzătoare, dreptul reclamantului de a înainta cereri privind suspendarea actului administrativ individual defavorabil devine un drept iluzoriu.

Conform art. 20, dreptul de acces la justiție include și dreptul la un proces echitabil, care presupune ca părțile să beneficieze de reguli procedurale clare și transparente.

Normele contestate:

- Permite instanței să ia decizii fără a fi ghidată de criterii obiective și uniforme.
- Lasă reclamantul și pârâtul fără repere procedurale clare, ceea ce le limitează capacitatea de a formula apărări sau cereri în mod eficient.
- Creează un cadru procedural în care soluțiile pot varia semnificativ între cazuri similare, ceea ce subminează principiul egalității în fața legii.

Articolul 23 din Constituție prevede, statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 23 alin. (2) din Constituție, impune statului obligația de a publica și face accesibile toate legile și actele normative, astfel încât cetățenii să își poată cunoaște drepturile și îndatoririle.

Lipsa clarității și previzibilității normelor contestate face imposibilă cunoașterea de către justițiabili a condițiilor în care instanțele pot admite cererile de suspendare a executării actelor administrative.

Existența unor termeni vagi, precum „real posibil” sau „pericol iminent”, contravine cerinței de claritate legislativă impusă de art. 23 din Constituție. Justițiabilii nu pot anticipa modul în care vor fi aplicate aceste norme și nu pot formula apărări coerente.

În mod practic, lezarea acestui drept rezultă în imposibilitatea justițiabililor de a cunoaște standardele aplicabile și generează incertitudine juridică și prejudiciază încrederea publicului în sistemul judiciar.

Astfel, sunt afectate negativ drepturile participanților la proces. Lipsa unor criterii clare permite adoptarea de decizii subiective și arbitrare, afectând dreptul la un proces echitabil.

Reglementarea normele contestate, în redacția actuală, nu permite participanților la proces, să cunoască dacă sunt întrunite condițiile stabilite de lege, necesare pentru înaintarea și admiterea cererii privind suspendarea actului administrativ individual contestat.

Conform art. 23 din Constituție, statul trebuie să asigure ca toate legile să fie clare, previzibile și aplicabile uniform. Normele contestate nu îndeplinesc aceste cerințe, deoarece:

- Nu prezintă criterii clare de aplicare pentru termeni esențiali.
- Creează riscul unui tratament inegal al justițiabililor în situații similare, contrar principiilor statului de drept.

În final, având de suferit dreptul participanților la proces de a-și cunoaște drepturile și consecințele care survin în cazul exercitării acestor drepturi.

Articolul 54 din Constituție stabilește că restrângerea exercițiului drepturilor și libertăților este permisă doar în condiții de legalitate, necesitate și proporționalitate.

Absența unui cadru legal precis pentru aplicarea normelor contestate conduce la riscul de aplicare disproporționată sau arbitrară, ceea ce contravine principiului proporționalității. Limitările drepturilor trebuie să fie clar reglementate, iar instanțele trebuie să dispună de criterii obiective pentru evaluarea lor.

Posibilitatea ingerinței arbitrare. Lipsa unor limite legislative precise pentru evaluarea „pericolului iminent” sau a „prejudiciilor ireparabile” afectează esența dreptului de acces la justiție și nu îndeplinește cerința de proporționalitate prevăzută de art. 54.

Conform principiului proporționalității recunoscut în doctrina și jurisprudența europeană, orice restrângere a drepturilor trebuie să fie justificată, proporțională cu scopul urmărit și aplicată nediscriminatoriu.

Normele din Codul administrativ contestate în fața Curții Constituționale încalcă art. 20, 23 și 54 din Constituția Republicii Moldova prin faptul că:

1. Creează incertitudine juridică și lipsesc părțile de garanții procedurale fundamentale.
2. Permit aplicarea arbitrară a unor măsuri care restrâng exercițiul drepturilor procesuale.
3. Contravin principiilor de claritate, previzibilitate și proporționalitate impuse atât de Constituția Republicii Moldova, cât și de standardele europene.

Este imperativ ca aceste norme să fie clarificate legislativ, pentru a proteja accesul efectiv la justiție, securitatea juridică și drepturile fundamentale ale cetățenilor. Curtea Constituțională ar trebui să admită sesizarea, având în vedere implicațiile grave asupra statului de drept și protecției drepturilor omului.

Astfel, statul recunoaște dreptul reclamantului, în cadrul cauzelor administrative, de protecție provizorie în cazul adoptării abuzive a unor decizii sau emiterea unor acte administrative individuale defavorabile, care lezează drepturile și interesele persoanei afectate de emiterea actelor administrative.

Însă reglementarea normelor contestate, în redacția actuală, restrânge dreptul reclamantului de a beneficia de protecția provizorie a statului, prin intermediul instanțelor de judecată, împotriva actelor administrative individuale defavorabile adoptate de către autoritățile statului or, deși dreptul reclamantului este recunoscut la nivel de principiu, practic, reclamantul se află în imposibilitate să beneficieze efectiv de această protecție efectivă a statului din cauza reglementării incerte a normei.

Astfel, reclamantul este neîntemeiat restrâns în dreptul său de a beneficia de protecție, împotriva actelor administrative individuale defavorabile, care lezează drepturile și interesele reclamantului, prin reglementarea vagă a normelor ce reglementează instituția suspendării executării actelor administrative individuale defavorabile.

Normele contestate din Codul administrativ, respectiv:

- Art. 172 alin. (2) lit. a) și b) referitoare la „suspiciunile serioase și rezonabile” și „pericolul iminent de prejudicii ireparabile”;

Afectează drepturile fundamentale garantate de art. 20 (accesul la justiție), art. 23 (dreptul de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle) și art. 54 (condițiile de restrângere a exercițiului drepturilor).

Aceste dispoziții legale creează incertitudine juridică și permit aplicarea arbitrară a măsurilor procesuale, generând o ingerință care afectează drepturile fundamentale menționate.

Ingerința este formal reglementată prin Codul administrativ, însă reglementarea este vagă și insuficient de clară, încălcând astfel cerința de previzibilitate și claritate impusă de art. 23 alin. (2) din Constituție și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Normele nu stabilesc criterii precise pentru evaluarea „suspiciunilor serioase și rezonabile” sau „pericolului iminent de prejudicii ireparabile”.

Astfel, deși ingerința este prevăzută de lege, reglementarea nu respectă standardele de claritate și accesibilitate, condiții esențiale pentru respectarea statului de drept.

Scopul aparent al normelor contestate este asigurarea unei protecții eficiente a drepturilor părților și garantarea unui echilibru între interesele acestora în cadrul litigiilor administrative. În acest sens, măsurile procesuale de suspendare a executării pot fi considerate conforme cu obiectivele legitime prevăzute de art. 54 alin. (2), precum protecția drepturilor altor persoane și buna administrare a justiției.

Totuși, lipsa unor standarde clare subminează acest scop legitim, conducând la aplicarea arbitrară și disproporționată a măsurilor.

Normele contestate ar putea avea o legătură rațională cu scopul legitim de a proteja drepturile părților și de a asigura echilibrul în litigiile administrative. Însă, lipsa de claritate a acestora face ca aplicarea lor să fie imprevizibilă și arbitrară. De exemplu:

- Termeni precum „suspiciuni serioase și rezonabile” nu sunt definiți, ceea ce permite instanțelor să interpreteze diferit aceleași circumstanțe.

Fără standarde precise, legătura rațională între ingerință și scopul legitim este fragilă și neconvingătoare, iar în consecință, suferă dreptul justițiabilului de a fi protejat de comportamentul concludent admis de o autoritate publică.

Reglementarea normelor contestate poate fi clarificată astfel încât să elimine riscurile de arbitrar și să asigure previzibilitate. De exemplu:

1. Introducerea unor criterii clare și obiective pentru evaluarea „suspiciunilor serioase și rezonabile” și a „pericolului iminent de prejudicii ireparabile”. Aceste criterii ar putea include:
 - O listă de factori pe care instanța trebuie să îi ia în considerare.
 - Exigența motivării detaliate a deciziei instanței, în cazul admiterii sau respingerii cererii privind suspendarea executării actului administrativ.
2. Reglementarea unor termeni și limite clare pentru aplicarea măsurilor procesuale.

Astfel de măsuri legislative ar fi mai puțin intruzive, respectând în același timp drepturile fundamentale ale părților.

Ingerința admisă în raport cu drepturile garantate nu este proporțională cu scopul legitim. Lipsa clarității în normele contestate și discreția excesivă acordată instanțelor:

1. Lezează drepturile participanților la proces (atât reclamantul, cât și pârâțul). Lipsa unor criterii clare poate conduce fie la refuzarea nejustificată a unei măsuri de protecție, fie la admiterea abuzivă a acesteia.
2. Afectează previzibilitatea actului de justiție, ceea ce contravine principiului securității juridice.
3. Crește riscul de aplicare arbitrară a normelor, ceea ce subminează scopul de a proteja echilibrul procesual.

Ingerința nu respectă principiul proporționalității, deoarece nu există garanții suficiente că măsurile procesuale vor fi aplicate uniform și corect.

Normele contestate din Codul administrativ (art. 172 alin. (2) lit. a) și b) și art. 214 alin. (2)):

- Creează ingerințe în drepturile fundamentale garantate de art. 20, 23 și 54 din Constituția Republicii Moldova.
- Nu respectă standardele de claritate și previzibilitate impuse de Constituție și jurisprudența CtEDO.
- Pot fi înlocuite cu măsuri legislative mai puțin intruzive, care să respecte principiul proporționalității.

Considerăm că la moment normele contestate sunt neconstituționale iar aceste dispoziții urmează a fi explicate de către Curte, asigurând astfel protecția drepturilor fundamentale și previzibilitatea actului de justiție.

F. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)

Nu sunt

G. Declarația și semnătura autorului sesizării

Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte

Locul: Chișinău

Data 06.10.2025

Țugulea Elena

Asociat SRL „Kass Expo International Corp”

ÎNCHEIERE

06 octombrie 2025

mun. Chișinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Sîrbu Victoria
Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând, solicitarea ridicării excepției de neconstituționalitate înaintată de către Țugulea Elena, în cauza în ordine de recurs, declarat de Chercheja Mihaela împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 decembrie 2023, adoptată în cauza în ordine de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de Țugulea Elena, Țugulea Dorel și Mindov (Țugulea) Doriana către IP „Agenția Servicii Publice”, terți SRL „Kass Expo International Corp”, Chercheja Mihaela și Berlinschi Ruslan, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

C O N S T A T Ă :

La 08 decembrie 2023 Țugulea Elena, Țugulea Dorel și Mindov (Țugulea) Doriana s-au adresat cu o cerere de chemare în judecată către IP „Agenția Servicii Publice”, solicitând:

- anularea deciziei Agenției Servicii Publice din 30.11.2023 dosar nr.1003600086291 (registrator Braniște Stela) privind înregistrarea modificărilor datelor din Registrul de Stat al persoanelor juridice.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 decembrie 2023, s-a admis cererea reclamantilor Țugulea Elena, Țugulea Dorel și Mindov (Țugulea) Doriana, cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil.

S-a suspendat executarea deciziei Agenției Servicii Publice, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept din 30 noiembrie 2023, dosar nr. 1003600086291, privind înregistrarea modificărilor datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice, până la pronunțarea unei hotărâri definitive asupra fondului cauzei.

S-a dispus întoarcerea executării, prin radierea modificărilor înregistrate în baza deciziei Agenției Servicii Publice din 30 noiembrie 2023, dosar nr. 1003600086291, cu repunerea situației la datele existente înscrise în Registrul de stat al persoanelor juridice până la 30 noiembrie 2023.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 ianuarie 2025, s-a atras SRL „Kass Expo International Corp”, Chercheja Mihaela și Berlinschi Ruslan, în calitate de terți, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Țugulea Elena, Țugulea Dorel și Mindov (Țugulea) Doriana împotriva Agenției Servicii Publice cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 06 februarie 2025, Chercheja Mihaela a declarat recurs asupra încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 decembrie 2023.

La 06 octombrie 2025 Țugulea Elena, a depus cererea înregistrată cu nr. 8104 privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în privința prevederilor art. 214 alin. (2) Codul administrativ și art. 172 alin. (2) lit. a) și b) Codul administrativ.

La aceeași dată – 06 octombrie 2025, Țugulea Elena a depus cererea cu nr. de înregistrare 8103 privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în privința prevederilor art. 241 alin. (3) și art. 236 alin. (2) lit. b) Codul administrativ.

Studiind și analizând materialele cauzei, instanța de recurs conchide că, există temei de admitere a cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate al dispozițiilor art. 214 alin. (2) Codul administrativ, art. 172 alin. (2) Codul administrativ, art. 241 alin. (3) Codul administrativ și art. 236 alin. (2) lit. b) Codul administrativ, reieșind din următoarele motive.

Conform art.195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

Potrivit art. 12¹ CPC, legiuitorul prevede expres ridicarea excepției de neconstituționalitate: (1) În cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

(2) La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile contestate.

(3) Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amîină pledoariile.

(4) Dacă nu sînt întrunite cumulativ condițiile specificate la alin.(2), instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

(5) Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărîrii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.

Excepția de neconstituționalitate constituie mijlocul procedural pentru realizarea accesului persoanei, în calitate de titular al drepturilor și libertăților fundamentale, la controlul constituționalității actelor normative.

Potrivit art. 134 din Constituție, (1) Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în Republica Moldova.

(2) Curtea Constituțională este independentă de orice altă autoritate publică și se supune numai Constituției.

(3) Curtea Constituțională garantează supremația Constituției, asigură realizarea principiului separării puterii de stat în putere legislativă, putere executivă și putere judecătorească și garantează responsabilitatea statului față de cetățean și a cetățeanului față de stat.

Iar potrivit art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Prin hotărîrea nr. 2 din 09 februarie 2016, Curtea Constituțională a relatat că, judecătorul ordinar, nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau de reprezentantul acestuia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărîre anterioară a Curții, avînd ca obiect prevederile contestate și a reținut că verificarea constituționalității normelor contestate, constituie competența exclusivă a Curții Constituționale.

Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decît doar în condițiile menționate de Curte în prezenta Hotărîre.

Completul observă că, obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum a fost formulat de recurenta Țugulea Elena, constituie dispozițiile art. 214 alin. (2) Codul administrativ, art. 172 alin. (2) Codul administrativ, art. 241 alin. (3) Codul administrativ și art. 236 alin. (2) lit. b) Codul administrativ.

Completul reține că, în temeiul art. 135 alin.(1) lit. g) din Constituție, art.4 alin.(1), lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, rezolvarea excepțiilor de neconstituționalitate a actelor normative, ține de competența Curții Constituționale.

Respectiv, sub aspectul întrunirii condițiilor stabilite de Curtea Constituțională, prin Hotărîrea nr.2 din 09 februarie 2016, instanța de recurs menționează că norma vizată de către intimata Țugulea Elena, constituie obiect a controlului de constituționalitate, fiind întrunite condițiile indicate în hotărîrea Curții Constituționale pentru interpretarea art.135 alin.(1) lit. lit. a) și g) din Constituție.

Colegiul civil remarcă că, ridicarea excepției de neconstituționalitate a fost solicitată de către parte în proces, intimata Țugulea Elena, iar normele vizate nu au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate.

Din aceste considerente, ținînd cont de faptul că normele solicitate a fi supuse controlului de constituționalitate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei deduse judecății, avînd în vedere că Colegiul nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția, astfel, Completul specializat, examinînd condițiile menționate supra, necesare pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate, ajunge la concluzia că, acestea sunt întrunite, din care considerente demersul Țugulea Elenei urmează a fi admis.

În conformitate cu prevederile art. art.195, 230 Cod administrativ, art. art. 12¹, 269-270 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

DISPUNE:

Se admite cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate, ridicată de către Țugulea Elena, în cauza în ordine de recurs, declarat de Chercheja Mihaela împotriva încheierii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 decembrie 2023.

Se sesizează Curtea Constituțională a Republicii Moldova în vederea controlului constituționalității a prevederilor art. 214 alin. (2) Codul administrativ, art. 172 alin. (2) lit.a), b) Codul administrativ, art. 241 alin. (3) Codul administrativ și art. 236 alin. (2) lit. b) Codul administrativ.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,

Judecătorul

Judecătorii

Copia corespunde originalului / judecător/

Sîrbu Victoria

Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei